

عنوان مقاله:

ارائه مدلی برای بازشدن نظام نوآوری بخش دفاعی ایران

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت نوآوری، دوره 3، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

Abbas Montazeri - دانشگاه تهران

Hussein Khanifar - دانشگاه علامه طباطبائی

Mehdi Elyasi - دانشگاه علامه طباطبائی

Mehdi Elyasi - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

سیر تکاملی ادبیات مدیریت نوآوری و نظام های نوآوری بخشی، نشان دهنده تغییر پارادایم حاکم بر فضای نوآوری از نوآوری بسته به نوآوری باز است. فضای حاکم بر نظام های نوآوری بخش دفاعی نیز ضرورت در پیش گرفتن رویکرد باز در تولید، توسعه و انتشار نوآوری های دفاعی را نشان می دهد. اگرچه در مورد بازشدن فضای نوآوری در سطح بنگاه مطالعات زیادی انجام شده است، اما در مورد بازشدن نظام نوآوری بخشی و ملی و به طور مشخص نظام نوآوری بخش دفاعی، مدل شناخته شده ای وجود ندارد. در این تحقیق برای نخستین بار، مدلی برای بازشدن نظام نوآوری در سطح بخش دفاعی کشور پیشنهاد شده است. پس از مرور ادبیات و مصاحبه های اکتشافی با خبرگان موضوع، ابعاد و مولفه های مدل پیشنهادی استخراج و بر مبنای آن پرسشنامه اولیه با مقیاس لیکرت ۷ تایی طراحی و پایایی روایی آن سنجیده شد. سپس پرسشنامه اصلی بین خبرگان نوآوری دفاعی توزیع شد و ابعاد و مولفه های مدل پیشنهادی با استفاده از تحلیل عاملی تاییدی و مناسب بودن مدل پیشنهادی نیز با استفاده از مدل یابی معادلات ساختاری در نرم افزار لیزرل تایید شد. نتایج نشان می دهند که برای بازشدن نظام نوآوری بخش دفاعی باید به ترتیب اولویت، رفتار بازیگران اصلی نوآوری دفاعی باز شود؛ سیاست گذاری نوآوری با رویکرد بازتری انجام شود؛ نهادهای میانجی دفاعی فعال شده و در نهایت فرآیندهای ارتباطی بین بازیگران مختلف نظام نوآوری بخش دفاعی و غیر دفاعی باز شوند.

کلمات کلیدی:

مدیریت نوآوری، نظام نوآوری بخشی، نوآوری باز، بازیگران نظام نوآوری، مدلیابی معادلات ساختاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1896311>

